

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 5

Zomer 2018

Inhoudsopgave

Redactioneel		2
Redactie Binnentuin	Jan van Dijk	3
Bestuur	Van de burgermeester	5
Elle Jansen	Petje af	6
Redacteur Binnentuin	Toekomst	7
Gijs van Dalfsen	Een niet volledige impressie	9
Ineke van de Pol	Jubi Info	10
Getroffen Tuinders	De Storm van 18 januari	11
Marieke da Costa	Mijn sappan en ik	12
Diny Aalpol	Jacht	14
Loes Geraedts & Else de Haan	Mevrouw Drooggelman	15
Redactie +/-	Cryptogram	17
Elle Jansen	Mijn taartpuntje	19
Lotte Bout	Rust in de wildernis	21
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	23
Redactie Buitentuin	Het gras is van de buren	24
Loes Geraedts	Recept voor twee soepen	25
Timo Mooij	Tractor, huis en boom	27
Diny Aalpol	Sprookje	27
Koos Borsje	Kijkje in het leven van...	28
Koos Borsje	Limerick	30
Diny Aalpol	Tuinbonen	30
Martin Koops	Tuintijd	31
Agnes en Peter Claessen	Popke	32
Redactie Buitentuin	Wie heeft er een stekje	33
Hans Krabbe	Gedicht	34

Redactioneel

Dit is al weer de 5de BuitenPost, het zomernummer 2018. De oplage is verdubbeld, dankzij een voorstel van het bestuur: voortaan krijgt iedere tuinder een BuitenPost. Voor de inhoud maakt dat niet uit, het blijft een blad voor en door Kweeklust. We staan stil bij het leven van de heer Jan van Dijk, erelid van de VTKweeklust; een man met een visionaire blik, die er voor heeft gezorgd dat de vereniging destijds eigenaar is geworden van de grond. Er is verenigingsnieuws, zoals bericht van de Burgemeester, impressies van de ALV, informatie over het komende jubileum. In het blad verder weer grappige en soms droevig stemmende ervaringen, zoals over de omgewaaide pruimenboom of het weggewaaid huisje, de Sappan en het Taartpuntje. Sommige stukken stemmen tot nadenken, zoals Rust in de wildernis en de Tuintijd. Er is weer een verhaal van een van de oudste tuinders. De tuinestafette heeft weer een vervolg, lees welke tuin Co van Gent is opgevallen. Ook de discussie over de toekomst van Kweeklust heeft een vervolg gekregen, lees het gesprek met Marieke. De Tuincommissie laat nog een keer van zich horen, niet alleen met toelichting over hun werk maar ook met een klinkende limerick. Er is natuurlijk weer een recept en alweer, vooral dankzij de creatieve geest van Frank, een cryptogram. Voor twee rubrieken - de Dierspotters en de advertentierubriek - zou de redactie graag wat meer inbreng van de tuinders zien; kijk wat vaker rustig om je heen en vertel ons wat je voor mooie dieren heb gespot. Diversiteit op Kweeklust, het spat er weer af in deze BuitenPost. Veel leesplezier, de redactie,
Tineke van Bottenburg, Gijs van Dalfsen, Loes Geraedts, Else de Haan. Illustraties en cover: Gijs van Dalfsen

Kom ook naar **De Tuinwinkel**
Gratis koffie!

Korting!

Kopen
In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.
Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

Voorraad
Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

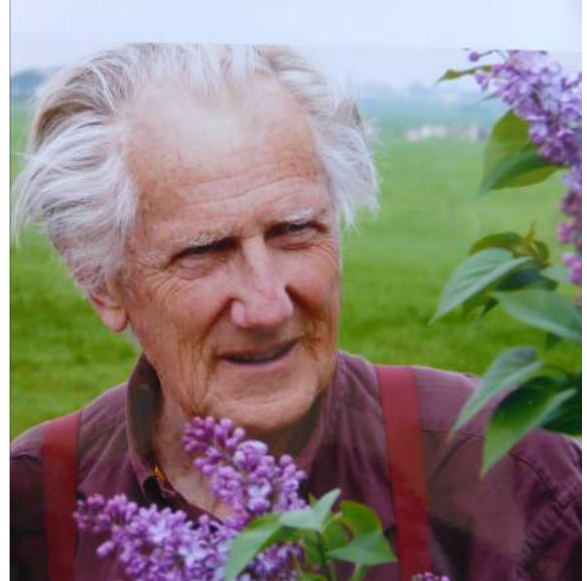
Huren
U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

Openingstijden
Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Agnes, Nico, Wim, Edo en Wil

Jan van Dijk, 1925 - 2018

Onze oudere Kweeklustleden herinneren zich hem nog goed. Jan van Dijk was een bijzondere man. Hij was ontzettend aardig, en een groot natuur- en vogelliefhebber, vertelt Diny Aalpol. Hij kweekte rozen en won er prijzen mee. Hij kon heel goed snoeien. Samen met Diny trok hij, na toestemming van de gemeente, Weesp in om daar de struiken te snoeien na de bloei.

Jan van Dijk kreeg zijn tuin in het oude Kweeklust, voordat de Almerespoorlijn werd aangelegd. Zijn tuin lag op de helft van de huidige tuin 14b en tuin 15b. Hij maakte er een prachtige boomgaard van. Barbara Coolen, zijn toenmalige buurvrouw vertelt dat hij de bomen opkweekte uit pitten. Ook was hij een meester in het enten. Hij entte van alles op alles: een perenboom op de stam van een appelboom, of een vruchtboom op een zwakke stam, zodat de boom niet te hard zou groeien.

Voor Kweeklust is Jan van Dijk ook nog op een andere manier erg belangrijk geweest. Zoals ongetwijfeld bekend, is Kweeklust een van de weinige volkstuincomplexen dat eigendom is van de leden. Geen NS, Prorail of gemeente die ons onze tuinen zomaar kan afpakken, of naar believen de huur kan verhogen. Dit hebben we voor een belangrijk deel aan hem te danken.

Ooit was Kweeklust eigendom van de Weesper melkfabriek Neerlandia, later van de gebroeders Broeckmans, zaadhandelaren. Deze laatsten zetten het complex in 1967 te koop. Omdat de huur na de verkoop waarschijnlijk verdubbeld en daarna steeds verhoogd zou worden, gingen er stemmen op om het complex zelf te kopen. Maar ja, wie zal dat betalen? Kweeklustleden leenden geld, maar dat was lang niet genoeg. Toen deed Jan van Dijk iets uitzonderlijks. Hij leende zijn spaargeld, bestemd voor een eigen huis, aan Kweeklust. Hiermee kwamen de financiële regelingen met gemeente en bank rond. Kweeklust werd en is nog steeds van de tuinleden zelf, dankzij Jan van Dijk.

Jan's dochter, Greetje Beekhuis- van Dijk, stuurde ons de foto van haar vader. Zij schreef ons over haar vader:

'De betrokkenheid en zorg van mijn vader hadden allemaal te maken met de natuur, zowel de vrije natuur als de gekweekte 'natuur'. Vooral vogels en tuinen hielden hem in zijn vrije tijd bezig.

Maar hij had niet alleen aandacht.

Van beroep was hij chemicus, hij ontwikkelde nieuwe medicijnen en dat lukt alleen als je geïnteresseerd en nieuwsgierig bent.

En dat was hij.

Tevens was hij alert en actief (achter de schermen) zoals bij dreigende kap van mooie bomen, beknutting van het volkstuincomplex waar hij zijn tuin had en nog veel meer.

Altijd was hij weer iets aan het ontdekken, knutselen of uitzoeken, ook op de tuin, bijvoorbeeld wat er aan de hand was met een struik of boom die het niet goed deed. Ook probeerde hij bijzondere rozen te kweken en deed jaarlijks mee met de wedstrijd (van Kweeklust?) waarbij hij met zijn prachtige bloemen, fruit en inmaak (bijna) elk jaar de wisselbeker mee mocht nemen naar huis.

Als meisje ging ik achter op de fiets, voeten in de fietstassen, elke week mee naar de tuin, ik dwaalde rond over de smalle tegelpaadjes, we

dronken limonade in het schuurtje en ik keek toe als hij iets raars met bomen deed. Hij sneed een tak af, nam wat 'lijm' en plakte die tak aan een andere boom En wat gebeurde er dan veel later?? Dan verscheen er een andere appelsoort aan die ene tak in die boom. Enten heet dat.

Mijn kwaliteit was bessen plukken, daar was ik trots op, ik plukte en plukte en nam

nauwelijks tijd om van de bessen te snoepen!

Mijn vader was vast net zo trots op mij als ik zelf.

En zo brachten we daar menig uurtje door op 'de Volkstuin' terwijl er regelmatig een trein passeerde.

Uurtjes die volgens mij voor ons beiden heel genoeglijk waren'.

Van de Burgemeester (en wethouders)

Beste medeTuinders,

Op het moment dat ik dit schrijf zijn de fruitbomen volop in bloei en de Magnolia begint zijn bloemen alweer te verliezen.

Het jaar is nat en koud begonnen en het voorjaar liet op zich wachten wat niet alleen de voorkweek van onze zaailingen vertraagde maar ook de reparatie c.q. vervanging van het laatste stuk van onze waterleiding.

Door al het vocht in de grond hadden de mensen die hieraan werkten het ontzettend zwaar, de zware klei, die aan de schep bleef plakken moest met een tweede schep van de eerste afgeschoven worden en de laarzen bleven in de grond vast zitten. De mensen die uit deze loopgraven kwamen leken op modderworstelaars. Maar gelukkig na regen komt er zonneschijn, de klus is geklaard en nu moet er met de ploeg van algemeen werk nog even de laatste puntjes op de i gezet worden door de groenstrook weer toonbaar en het tegelpad weer vlak te maken (dit schrijft sneller dan dat het gedaan is). Allen die hieraan hebben mee gewerkt wil ik dan ook zeer vriendelijk bedanken voor hun inzet en doorzettingsvermogen.

Op naar het volgend project: de Tuinwinkel. Maar voordat we hier aan gaan beginnen nemen we even pauze en geven we eerst ieder de gelegenheid zijn tuin op orde te brengen. Er is nu zat te doen; zaaien, verspenen, uitpoten, onkruid wieden en daarna (ik hoop) water geven en wachten op een rijke bloei en/of oogst.

Ik wens ieder tuinlid een fantastisch tuinseizoen toe en zie u graag zaterdag in de Tuinwinkel voor een praatje en een kopje koffie.

Uw voorzitter, *Tom Verburg, tuin 26*

Petje Af!

Elle Jansen, tuin 127

Soms lijkt het of er kaboutertjes op de tuin rondlopen. Al die onderhoudsklussen die in ons aller belang en ter verfraaiing van het park gedaan worden.

Ik weet nu wie een aantal van die kabouters zijn!

De afgelopen weken is er heel hard gewerkt aan de waterleiding langs de Vossenlaan.

De koppelingen moesten vervangen worden en ook de leiding is meteen vernieuwd. Zo kunnen we er weer tientallen jaren tegenaan! Ik kan je vertellen dat het geen sinecure is om 60 cm diep te graven in die klei van ons. Daar werd dus ook grof gereedschap voor ingezet. Maar al het overige werk is met de hand gedaan!

Ik heb enorme bewondering voor de mannen die dit klusje geklaard hebben en daarom zeg ik:

HULDE EN PETJE AF !

Dank namens ons allemaal: Andries, Jan, Ton, Prior, en Ben

Hoe ziet Kweeklust er in de nabije toekomst uit?

Van onze redacteur Binnentuin

Het stuk van Gijs van Dalftsen in de BuitenPost nr 4 over de Toekomst van het volkstuintencomplex en van Kweeklust in het bijzonder vraagt om een reactie. Met de vraag op zak " *in welke ideeën zie jij wat?*" maakte ik een afspraak met Marieke Da Costa (tuin 6b). Marieke is (samen met Ben) een zeer enthousiaste tuinder, is al jarenlang lid van Kweeklust en is bovendien een van de coördinatoren van het Algemeen Werk.

Ik trof het want Marieke had deze eerste week van april vrij genomen om eens lekker in de tuin aan de slag te gaan. Helemaal gelukkig, omdat er weer water op de tuin was. Grote schoonmaak in het tuinhuis gehouden, koffie en thee weer aangevuld en de potten met de Agapanthus weer naar buiten. Alle, in het afgelopen jaar in een grote trommel verzamelde, zaden gezaaid in potten. Het wordt een verrassing of en wat er uitkomt, want dat stond er niet overal bij of was niet meer te lezen. Ook dat hoort bij het voorjaar. Zo'n weekje vrij is voor herhaling vatbaar.

Als het gaat om de toekomst van Kweeklust dan is voor Marieke het kernwoord *gastvrijheid*. Gastvrijheid op de tuin naar elkaar en naar nieuwe leden maar ook naar de omgeving. Het zit hem soms in kleine dingen. Zo heeft zij vorig jaar tijdens een Algemeen Werk wat bolletjes bij de ingang geplant en worden er ideeën verzameld voor een bloemrijke entree. Een vriendelijke entree is voor Marieke een blijk van gastvrijheid.

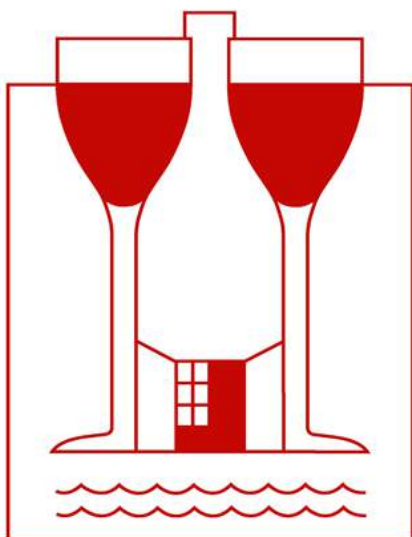
Zij vindt het belangrijk dat nieuwe leden goed worden opgevangen en wegwijs worden gemaakt, ook dat is een vorm van gastvrijheid. Het Algemeen Werk (AW) heeft daar een mooie functie in. Het AW is natuurlijk in de eerste plaats de handen uit de mouwen steken, maar is juist ook een goede manier om met andere tuinders kennis te maken, tuin-tips uit te wisselen. Dankzij het mooie rappelsysteem dat Agnes heeft ingevoerd weet je vooraf wie komen werken en zijn de opkomsten verbeterd. Tijdens de koffie komen vaak ook ideeën over verandering of verbetering op tafel. Als coördinator AW weet ze meestal wel bij wie iemand met z'n idee terecht kan, maar we zouden ook een ideeënbus in het winkeltje kunnen neerzetten. En als tuinlieden zien dat ideeën gefaciliteerd worden door het bestuur, prikkelt dit tot meedenken, meehelpen, en nieuwe ideeën. De koffie/thee pauzes tijdens het AW zijn altijd heel gezellig en inspirerend; eigenlijk is het jammer dat we maar twee keer per jaar algemene werkzaamheden hoeven te doen.

De mogelijkheid om koffie te drinken in de Tuinwinkel is voor Marieke ook een voorbeeld van gastvrijheid binnen de vereniging. Het zou leuk zijn om, als de nieuwe winkel klaar is, de openingstijd van de winkel wat te verruimen, b.v. van 11.00 tot 13.00uur. Dan is er ook wat meer tijd voor het sociale aspect en kan het een echt trefpunt worden. Er zijn vast wel extra vrijwilligers voor de bediening te vinden.

Voor gastvrijheid naar de omgeving ziet Marieke ook diverse mogelijkheden. We kunnen voor een Open Dag aansluiten bij manifestaties binnen Weesp, b.v. Open tuinen dag (zoals in 2016), Weesp Gastvrij of Open Monumentendag. We zouden op Burendag in september een Soep-Dag voor de bewoners van de dijk kunnen organiseren van groentes uit de tuin. We zouden met de Voedselbank afspraken kunnen maken om hen wekelijks een kratje met verse groenten te brengen.

Dus wat Marieke betreft: zet je tuinhek en dat van Kweeklust maar wat vaker open.

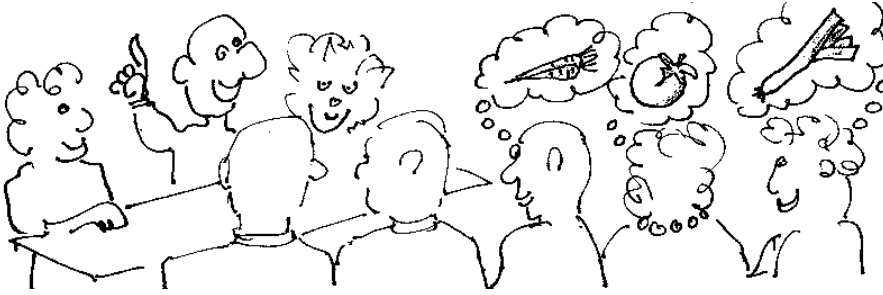
**WIJNKELDER
BROUWERSGRACHT**

De beste wijn in elke prijsklasse

Zie www.wijnkelder-brouwersgracht.nl
voor ons assortiment, wijncursussen,
proeverijen en online winkel

Brouwersgracht 202 Amsterdam - Tel. 020-624 39 69

VOLG ONS OP FACEBOOK
www.facebook.com/wijnkelder.brouwersgracht

Een niet volledige impressie van de ALV

Gijs van Dalftsen, tuin 20

Een grote groep mensen was opgekomen voor de ALV, zodat je zelfs blij moest zijn met een stoel. Als het nu nog gezelliger wordt bij Kweeklust moeten we warempel nog naar een groter gebouw omzien. De vergadering begon met applaus voor nieuwe leden en een samenvatting van het tuinderjaar (storm, vorst, andere rampen). Daarna ging het over tuingereedschap met accu's, de verbouwing van de winkel, en op zo'n moment weet je het weer: ja, we zijn inderdaad een tuindervereniging! Het kan dan nog wel winter zijn en je bent misschien nog niet op de tuin geweest, maar ja, tuingereedschap en het weer en pootaardappelen, daar moeten we het nodig eens weer over hebben.

Daarna kwamen er bekende discussies langs, en die horen er natuurlijk ook bij. Alweer ging het over feestjes (het beste is het als de eigenaar van de tuin zelf meefeest, kort samengevat) en over de tuincommissie (blij met alle support, ook kort samengevat). Dan het algemeen werk voor 80-jarigen, dit keer werden ze er eindelijk van vrijgesteld ("maar gaan ze zich dan niet vervelen?!"). Vervolgens over de nieuwe leden. Sommige van hen erven een oerwoud: moeten die niet geholpen worden? Leren ze meteen wat mensen kennen. Daar had niet iedereen zin in.

Dat was het al zo'n beetje, denk ik? O nee, toen kwamen natuurlijk de verslagen, alles goedgekeurd, alle commissies een pluim, alle kandidaten geaccepteerd. Een applausje hier en een applausje daar, en nog een bloemetje voor de gastvrijheid van de RABO. De stemming is opperbest. Tom Verburg en nog enkele anderen blijken het AVVN certificaat "huisjes taxeren" te hebben behaald, dat kan nog van pas komen, zou je denken. Verder blijken er twee jubileumcommissies te zijn, de Buitenpost krijgt een compliment, de winterborrel is op zaterdag en dan weer op zondag. Fruitbomen snoeien? Ja hoor, ik weet wel iemand met een bij! Fruitbomen! Daarmee zijn we weer uitgekomen bij wat ons allemaal verbindt, de liefde voor het tuinieren. Genoeg vergaderd. Sommigen krijgen een glazige blik in de ogen. Terwijl het buiten nog wintertijd en donker is, wordt binnen al gedroomd van worteltjes en prei. En van sjalotjes en zo.

Jubi Info 1 (oftewel Jubileum informatie 1)

Beste mede tuinders,

Volgend jaar viert onze tuinvereniging haar 80 jarig bestaan. Dat willen we zeker gaan vieren. Er is een commissie in het leven geroepen om alle feestelijkheden rondom het Jubileum vorm te geven. De leden daar van zijn: **Joost Blum, Inez da Cunha, Sandra Mienes en Ineke van de Pol.**

Op de jaarvergadering zijn al enkele ideeën gespuid, te weten:

1. Meedoen aan Weesp Gastvrij. Open tuinen herkenbaar aan een ballon. Iemand bij de ingang van het complex om de mensen te ontvangen en een plattegrond uit te delen. Winkel open, hapjes en drankjes en plantjes verkopen?
2. Activiteiten route over het complex. Wie mee wil doen, bedenkt iets leuks voor op zijn tuin. Verder als bij 1. Dit kan evt. ook tijdens Weesp Gastvrij.
3. Jubileumboom planten en onthullen /dopen op de hoek van de 1^e tuin.
4. Zomer BBQ
5. Cadeautje voor alle leden bijv. fotoboekje, regenmeter thermometer o.i.d.
6. PR: Interview met een aantal leden in het Weespernieuws en Radio/TV Weesp. Verder publicaties over bestaan Kweeklust en de activiteiten.
7. Receptie voor hotemetoten. Evt. te combineren met 3 of 4.
8. Oogstfeest in september. Buffet van eigengeteelde producten.
9. Feestavond op de tuin of elders.

Een aantal van deze activiteiten kunnen gecombineerd worden. Bijv. 1 en 2 of 3,4,5 en 7. Mocht je nog ideeën hebben, dan willen we die heel graag horen. Ook als je een handje wil helpen bij een activiteit ben je van harte uitgenodigd om je te melden.

Horen we van jullie? Met elkaar maken we er een feestjaar van waar nog jaren over gesproken wordt!!

Namens de commissie, Ineke van de Pol, tuin 9

De Storm van 18 januari 2018

Timo's huis omgewaaid

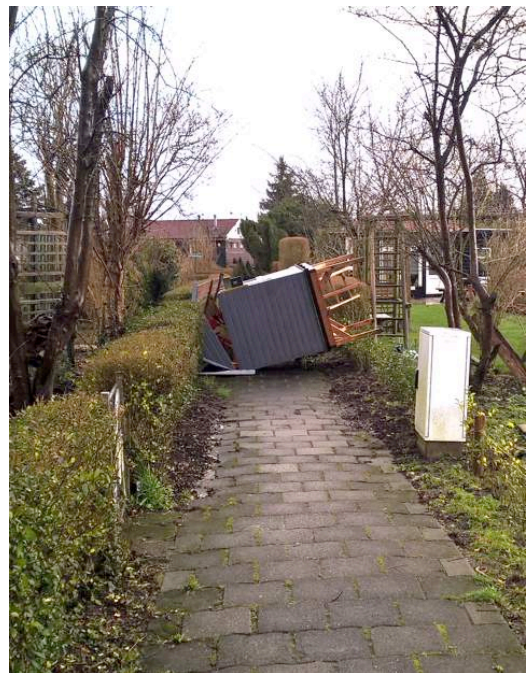
Timo, Matthijs en Wendy, tuin 31

18 Januari, een storm bezocht Weesp. In ons nieuwe huis waren Matthijs en schoonvader druk aan 't klussen. Goh, dachten ze, als er maar geen bomen omwaaien op de tuin.

Daar gaat de telefoon: De voorzitter van Kweeklust: Tom! Timo's speelhuisje is omgewaaid! Omgewaaid? Ja! Het hele pad is geblokkeerd.....O.....nou, dan gaan we er zo wel even heen. Wat hebben we nodig? Twee paar sterke armen, spanbanden en gereedschap. En ja hoor, van verre af al te zien: Timo's huisje op z'n kant, op het pad.

Wel een triest gezicht. Met vereende kracht het huisje weer op z'n plek gezet en vastgesnoerd met spanbanden. Zo, die staat weer!

Wonderlijk, het huisje was nog helemaal goed, afgezien van een paar losse latjes, het dak was wel gescheurd. Inmiddels heeft Timo zelf een reparatie aan het dak verricht onder toezicht van papa. En gelukkig kan er nog heerlijk in gespeeld worden.

+++++

Het einde van onze pruimenboom

Else de Haan, tuin 14b

De pruimenboom stond midden in het ronde aardbeienperkje. Zo troffen wij hem aan in november 2010, later bloeide hij prachtig en kwam hij vol in blad.

Heerlijke blauwe pruimen gaf hij ons in de zomer. Ze verdroegen elkaar goed, de aardbeien en de pruim. Het leek wel of ze wedijverden om de lekkerste en zoetste voortbrengselen. We aten pruimen, maakten pruimentartaar, pruimenmoes en vele potten jam.

Niet alleen vanwege zijn overvloedige oogst aan heerlijke pruimen, hield ik van hem. Hij was mooi, prachtig oud, en was hét herkenningspunt van onze tuin. In de trein vanuit Utrecht wist ik precies waar ik moest kijken om de tuin te zien –kijk naar het rondje met een boom erin-. In een seconde was het voorbij, maar door de pruimenboom kon ik

de tuin steeds alvast groeten.

De storm van donderdag 18 januari werd onze boom fataal. De storm was heftig en indrukwekkend. Natuurlijk werden er takken van de bomen gerukt en natuurlijk gingen er hele bomen om. Maar wie had aan onze pruimenboom gedacht, die daar in het beschutte tuintje stond?

Toen we de volgende dag naar de tuin gingen om te kijken of de kas het gehouden had, lag hij daar. Reddeloos verloren.

Toen zagen we pas hoe oud en der dagen zat hij was. Van binnen al aardig rot.

Eigenlijk wilde ik er niet aan toegeven, maar het moest wel: alle takken eraf en de boom in stukken gezaagd. Er rest een vuurtje en gelukkig nog een paar potten jam.

Mijn sappan en ik

Marieke Da Costa, tuin 6b

Mijn schoonouders hebben jarenlang in een eengezinswoning in de Keulsevaartstraat gewoond. Met een gezellige achtertuin, waar de vader van Ben een pergola had gemaakt waar je een hangmat onder kon hangen. Tegen de pergola groeide een druif, die we bij het leegruimen van het huis, hebben verplaatst naar onze tuin op Kweeklust. Nog steeds groeit tegen ons tuinhuis een stek van die druif. En bij het fietsenrek staat nog een stuk van de originele oude stronk, waarvan we eerst dachten dat hij het niet deed, maar waar opeens toch uitlopers uit kwamen.

Als takken in de weg hangen, grijp ik naar mijn favoriete snoeitang, zonder te bedenken of het de goede tijd is om te snoeien. Ondanks mijn onzorgvuldige verzorging, hingen er afgelopen najaar zoveel trossen, dat ik dacht: "Ik moet iets doen met deze oogst!" Ik was al een keer aan het kledderen geweest met een zeef, mijn vader had een keer druivengelei gemaakt en ik was benieuwd naar andere mogelijkheden. Zodoende

kwam ik erachter dat er een sappan bestaat. Een soort stoompan waarbij fruit in zijn geheel verwerkt kan worden en waarbij het vrijgekomen sap door middel van een slangetje kan worden afgetapt. "Dat is leuk, ik ga op zoek naar een sappan", dacht ik. Omdat bijna alles in ons tuinhuis van de Kringloop komt, er op de Achtergracht geen sappan stond, begon ik mijn speurtocht op Marktplaats. En binnen twee dagen werd er een grote doos bij ons afgeleverd met een sappan uit Limburg.

Met mijn sappan achterop, fietste ik naar Kweeklust en maakte ik ons tuinhuis behaaglijk d.m.v "fikkie stoken". Zo was ik een avond in de weer met het schoonmaken van beugelflessen en druiven verwerken. Ik was tevreden met het resultaat en het liefst was ik de volgende dag

verder gegaan, maar er moest gewerkt worden. Via Markplaats liet ik de eigenaar van de sappan even weten, dat ik plezier van zijn pan had. De tweede keer dat ik weer met mijn sappan aan de slag wilde, kwam ik erachter dat er meer belangstellenden waren voor onze druiven! Behalve de sporen van een feestmaaltijd voor de vogels, geen druiven meer. Ondanks dat ik geen druiven meer uit mijn eigen tuin had, ben ik toch nog een aantal avonden lekker bezig geweest met mijn sappan. Er bleken nog oogstmogelijkheden in mijn omgeving te zijn. Vriendinnen, burens en ook op Kweeklust bleken er genoeg druiven en appels te zijn, om tot sap te verwerken. Ik heb kunnen experimenteren met recepten van fruitsap en natuurlijk kregen de fruittelers hun oogst in flessen retour.

Mijn sappan heeft een plek gekregen in ons tuinhuis, de druif heeft van Ben een strakke pergola gekregen en ik ben vast begonnen met het verzamelen van beugelflessen.

+++++

Jacht

Boer Nelis van de Reaalpolderweg kwam langs met een geweer en waarschuwde ons voor knallen, want hij ging op de hazenjacht met z'n maat.

Ze trokken het weiland in met getrokken geweer, door ons met gemengde gevoelens nagekeken.

O, Hazen, O Hazen!

Maar ze waren al bijna aan de horizon verdwenen en we hadden nog geen schot gehoord.

Wat hadden we een plezier, toen aan de slootkant voorzichtig 2 oren te voorschijn kwamen!!

Ja hoor, vriend haas was ze te slim af geweest!

Diny Aalpol, tuin 117

Interview met mevrouw Drooggelman, tuin 7b

Loes Geraedts & Else de Haan

Een van de oudste kweekclusters is mevrouw W.M Drooggelman-Dankervoort. Zij zit al sinds 1968 hier op Kweeklust. Samen met haar man Pieter, die 19 jaar geleden gestorven is. Via Jan Abe kochten ze eerst een tuin aan het hoofdpad, nu tuin no 14. Ze bouwden er een stenen huis op. In 1983 moest het huis tegen de vlakte vanwege de Almerespoorlijn. Toen gingen zij samen naar hun huidige tuin, no 7b, omdat Trinske Smit er afging. De tuin en het huis waren in zeer slechte staat. "Als ik tegen de wc-deur aanleunde viel ik met deur en al het toilet in". "We konden door het sleutelgat naar binnen".

Ze hebben vier jaar gewerkt en gewerkt, om het huis gezellig en bewoonbaar te maken. "In Amsterdam hebben we een paleisje, had ik tegen mijn man gezegd. Het moet hier ook netjes worden, anders begin ik er niet aan". En het huis werd een paleisje. Hardhouten deuren en –ramen en een prachtige schouw zijn er in gekomen. Met heel veel plezier woonden zij in het huisje.

De eerste dertig jaar was het gezellig op de tuin. Er werd geregeld bijgepraat bij kopjes thee of koffie, met Tante Cor en Ome Henk Koster, familie van Vliet, familie van Nesse en familie Wollendorf. Mevrouw Wollendorf is afgelopen maart gestorven. Jan van Dijk, ook een goede bekende, is pas geleden gestorven. Hij heeft tuin 14b, met al die bollen en vruchtbomen opgezet. Coby en Dirk Bolhuis van de Lange Muiderweg zijn nog steeds goede vrienden. Dirk levert al tig jaar aardappelen aan haar. Nu zijn er steeds andere mensen op Kweeklust. Zij houden meer van uitrusten dan van hun handjes laten wapperen. Mevrouw Drooggelman heeft niet zoveel contact met andere tuinders. Nog wel met haar naaste burens.

Mevrouw Drooggelman woont hier (ook slapen) van mei tot september. Er is zeven keer ingebroken. Een keer was op tweede Pinksterdag, terwijl ze er zelf was. Ze hoorde gerommel en zat rechtop in haar bed. Maar omdat ze de deuren en ramen supergoed kan afsluiten

met ijzeren staven en extra sloten (daar heeft haar man voor gezorgd), is het de inbrekers niet gelukt binnen te komen. "Probeer maar te gaan slapen, je zult wel gedroomd hebben" zeiden ze tegen haar, toen ze midden in de nacht belde over de inbrekers. Ze antwoordde: " ik heb niet gedroomd en ik ben ook niet dement". De volgende dag bleek dat in verschillende huisjes op Kweeklust was ingebroken.

Mevrouw Drooggelman woont in Amsterdam, omdat haar man daar een goede baan had. Hij hield van de groententuin en zij van de bloementuin. Daar houdt ze nog steeds erg van. Nog steeds werkt ze alle dagen in haar tuin.

Vorig jaar op 1 november is ze gevallen. Arm gebroken en ribben gekneusd. Ze heeft drie maanden in een zorghotel gezeten, maar nu is ze weer op de been. Welliswaar met een rollator, maar toch!

Zo levenslustig met haar 88 jaar. Zo zou ik ook wel oud willen worden.

+++++

Cryptogram

Op de volgende bladzijden vindt u weer het cryptogram. Een aantal letters van de gevonden woorden in het cryptogram vormen een zin. Vul de juiste letter in bij de rij onder het cryptogram en u vindt de zin. Stuur de zin **en** de gevonden woorden van het cryptogram naar redactie@kweeklust.nl

Jeanette Voorneveld, tuin 9a en Marianna Tames, tuin 10a stuurden de vorige keer de juiste oplossing in en wonnen daarmee de prijs.

Wie wint deze keer?

Bert de Haas is al bezig!

Cryptogram

		1			2			3		4a
9 b	10							11		12
	16						17			18 c
19					20				21	d
			23							
25					26					
							e			
28	29				30g					31
									33	
			36			37				
					40				41	
	44	45							46	
49										
							51j	52		
	53									54
a	b	a		c	d		e	f		g h

Horizontaal

1. transporteren op één wiel	33. geprakte Ollie B. Bommel hebben we liever niet
4. tegen uche uche uche	36. een hekel hebben aan gedroogd gras
9. helemaal goed	38. plantje zonder herder
11. niet je en niet straks	40. eeuwig optimistische vrijwilliger
13. hard werken aan vruchtendrank	41. en dan is er
16. sprookiesfiguurje op een bank	42. geen A-keus om door te kijken
18. leggen ze in mei	44. + 22: zomerspecialiteit van onze overzeese burenen (en tuin 49?)
19. brandend hondie	46. grondkrabbelaar
20. tropische ongereptheid	47. spijkerzoekplek
22. met 44: zomerse specialiteit van onze overzeese burenen (en tuin 49???)	48. kent elkaar
24. natte gemoedstoestand	49. bijenhuis
25. levend escar-go	50. bloemig met een Franse slag
26. kleine bewoner van zuidelijk continent	51. klinkend plantje voor in de thee
27. wij allen zonder lust	53. weer druk (1 april)
28. nieuwlichterij in de kassa van de nieuwe tuinwinkel?	54. piepers op een rijtje

	5	6		7		8	
	13					14	15
					22		
				24	i		
		f		27			
32							
h	34			35			
				38	39		
42		43					
	47					48	
50			i				
			k				
i	c	j	f	d	a	k	e

Verticaal

1. bloem om uit te drinken	23. gemak in de nieuwe winkel
2. net zo	29. dat doet onze voorzitter het liefst
3. variant op 'ons'	30. beenmetaal
4. zit in zakken	31. opening voor oehoe
5. in de zomer, soms in de winter	32. daar
6. een portie	34. zangerig meisje
7. schep rood of blauw	35. beroemdheden aan de hemel
8. komt na do	36. dat is het gelukkig nog lang niet
10. steen waar je op kan bouwen	37. heftige zorg
12. teuge!!	39. kortom de penningmeester
14. bloemen waar de grond van opknapt	43. soort populier
15. die Kweekclusters zijn er nog maar net	45. ook daar
17. blazen maar!	48. goed kijken waar je snoeit
19. bodemblender	52. tranentrekker
21. panne(n) van en met je huis	

Mijn Taartpuntje

Elle Jansen, tuin 127

Toen ik net in Weesp was komen wonen liep ik met vriendin Monique over tuinpark Kweeklust. We gingen een vriend bezoeken, maar die was niet thuis. Toen zijn we maar even een wandeling gaan maken over het hele park.

Tuin 127, op de hoek van de Dennenlaan en de Vossenlaan viel me meteen op en ik riep *'deze tuin zou ik wel willen hebben'*. Ik heb me ingeschreven en het verder laten rusten omdat ik nog een tuin had op tuinpark Linnaeus in Driemond. Drie jaar geleden hoorde ik dat de tuin te koop stond (*er bestaat geen toeval*) en dat was het moment om te reageren. Het lukte!

De tuin zag er inmiddels héél anders uit maar ik was zó blij! De tuin in Driemond was me veel te groot geworden en het was tijd daar afscheid van te nemen.

Bovendien, een tuin op loopafstand van mijn huis! Heerlijk!

De tuin was jaren verwaarloosd en compleet overwoekerd. Dank allemaal voor het opschonen! Ik begreep dat er veel werk is verricht op een zaterdagochtend! Niettemin viel er die zomer nog héél veel te doen. Ik ben geen snelle tuinierder, dat heeft wel een paar

reprimandes opgeleverd. Het eerste jaar was het vooral puin ruimen.

Ontelbare ritten naar de vuistort! Ik heb het geweten, dat het wegwerken van snoei-afval twee keer zoveel tijd kost als het snoeien zelf.

De tuin was zó overwoekerd dat niet te zien was wat er plant was of onkruid. Overigens is in mijn optiek geen enkele plant onkruid, behalve als het woekert, want alles is *'natuur'* nietwaar?

Door het puinruimen waren ineens de mooie planten en struiken weer zichtbaar. Er kwamen mooie dingen tevoorschijn. Het ontdekken van wat je mooi vindt in je tuin is een heel leuk avontuur.

Door de adviezen van oa Koos en Wim Borsje kreeg ik langzaam maar zeker een beetje vat op het geheel.

Dankzij Wim Jansen ontdekte ik dat er een heuse stoofpeer in de tuin stond, volledig overschaduwde door de appelbes ernaast. Dus snel

weggehaald die bes zodat de peer weer licht en zon kreeg. Het jaar daarop werd ik beloond met een uitbundige oogst

Door de plattegrond die ik van Ingrid heb gekregen werd meteen duidelijk wat de oorspronkelijke structuur van de tuin was en welke planten er op gezet zijn. Dat was zo'n fantastische hulp bij de structuur herstellen en herindelen!

De eerste akties waren de paden opschonen, de wilde bramen onder controle krijgen (daar ben ik nog steeds mee bezig), het middenstuk, eens een grasveldje, bedekken om er nieuwe aanplant op te kunnen zetten.

Ieder stapje dat wordt afgerond is een feestje. Langzaam maar zeker begint de tuin echt 'mijn tuin' te worden

In de afgelopen jaren ontdekte ik gaandeweg dat er meerdere oud-eigenaren van mijn tuintje op het park zijn. Ik noem het wel eens gekscherend het 'instaptuintje'. Iedereen verhuist na een tijdje naar een grotere tuin of naar de rand van het park. Dat vind ik zo'n leuk gegeven dat ik graag de geschiedenis van mijn tuin in kaart wil brengen.

Ik ben heel nieuwsgierig wie er wanneer op de tuin heeft gezeten en hoe het er toen uitzag. Daarom doe ik deze oproep: *Wil iedereen die eigenaar is geweest of iets meer weet over tuin 127 dat komen vertellen.* Dan ga ik de geschiedenis van de tuin beschrijven en ik beloof

er het volgende nummer van Buitenpost verslag van te doen.

PS ik vind het fijn om tips en adviezen te krijgen, dus voel je vrij om me aan te spreken als je langsloopt of fietst!

De meest bevredigende manier van tuinieren is jezelf in een tuinstoel planten.

Diny Aalpoel, tuin 117

Rust in de wildernis

Lotte Bout, tuin 2

Waar moet je beginnen, als het onkruid alles overwoekert, er geen perspectief op het stuk grond lijkt en je 'door de bomen het bos niet meer ziet'? Wij hadden ook geen flauw benul als beginnende tuinders. Maar als er passie is voor alles wat groeit en bloeit in combinatie met stevige, groene handen die van aanpakken weten, dan is naar ons idee elke wildernis tembaar!

Vlak voordat we de sleutel van ons nieuwbouwhuis (in Leeuwendeld 3) kregen, kregen we de sleutels van de entree tot ons oerwoud overhandigd. Met een casco-woning, een verwilderd stuk grond en een tweede op komst gingen wij vol goede moed 2017 in. Mensen verklaarden ons voor gek, want waar zouden we de tijd en de puf vandaan moeten halen? Willen we inderdaad niet teveel vroegen we onszelf dan ook weleens af? We willen immers tegenwoordig allemaal een mooi huis, een goede baan, een groot sociaal netwerk, mooie reizen maken etc. etc. Al deze dingen zouden ons geluk moeten brengen, maar toch hadden wij de behoefte aan meer. Wij misten iets tussen al deze dingen. Een essentieel onderdeel in elk leven, maar wat in deze onophoudelijke maatschappij een ondergeschoven kindje is; een rustpunt. Een plek zónder (sociale) verplichtingen, prestatiedrang en zonder veel prikkels. Want in deze tijd kan de overdaad aan prikkels zo overweldigend zijn, dat een rustpunt bijna een must zou zijn in ieders leven.

Altijd al hadden we een droom over een mooie moestuin, die stilletjes aan de eerste vorm kreeg op ons balkon in Amsterdam Zuidoost. En later in onze tijdelijk huurwoning in Weesp groter groeide. Voor ons de reden om ons op de wachtlijst te zetten bij Kweeklust. Toen we in het najaar van 2016 tuin 2 mochten komen bezichtigen, zagen we, ondanks de overdaad aan wildgroei en onkruid, de ideale combinatie van groen en rust.

Maar voordat we dit zouden kunnen bereiken, moesten we eerst flink investeren in het gedrochtelijke stuk land. Met de West-Friese mentaliteit van doorpakken ging de vader des tuin 2, zodra de grond rijp was einde van de winter 2017, aan de slag met de graafmachine en grondfrees. Alle grond werd omgeploegd, langzaam kwamen de looppaden weer tevoorschijn en kreeg de tuin zijn oude vorm terug. De grond was in vrij korte tijd rijp om verbouwd en ingezaaid te worden. Zo'n stuk land vroeg eerst om organisatie en middels tuinbakken hebben we structuur in het land geprobeerd aan te brengen. We hebben de grote lappen aan zware kleibrokken omgeploegd en in zes verschillende bakken groenten-vruchten-kruiden, een zandbak voor de kids en een

bak voor bloemen voor de vrouw des tuin 2 onderverdeeld. Het resulteerde in diezelfde zomer in een onuitputtelijke oogst aan aardappelen, uien, sperziebonen, snijbonen, rode, gele bieten, courgettes, sla, rucola, aardbeien en ga zo maar door.

Onze tuin was binnen een half jaar veranderd van een ontembare wildernis in een vruchtbaar, veelzijdig feest aan groenten en vruchten. Wat een heerlijk gevoel om te mogen genieten van je eigen, verbouwde teelt met een zalige bietensalade, verse aardbeien in de yoghurt en courgettesoep voor de hele familie! De zelfgeplukte bloemen gaven gezelligheid in huis en óók aan andere huishoudens. Wat een genot! Belangrijker was dat niet alleen de opbrengst genieten was, maar vooral juist het toewerken er naar toe en de momenten op de tuin. Ondanks dat een (moes)tuin hard werken is, tijd en energie vraagt, levert het ons ook zoveel tijd en energie op. Namelijk tijd met elkaar en een ontspannen gevoel. En de mogelijkheid om soms ook lekker even alleen te kunnen zijn. 's Avonds nog even gauw in het nazomerzonnetje het onkruid tussen de stenen vandaan trekken, de snijbonen plukken voor de volgende dag. Even een uur heerlijk hélémaal 'niks'.

Niet alleen de groenten, bloemen, planten en vruchten komen tot bloei, maar ook zien we de kinderen op deze plek tot bloei komen. Lekker met de handen in de aarde wroeten, zien waar hun aardappeltjes vandaan komen, zelf de plantjes water geven met op de achtergrond de hoge tonen van puur vogelgezang. Als we onze dochter met een lach van oor tot oor zien rennen met de klompjes door het opkomende gras, dan vergeet je alles en iedereen om je heen. Je beseft dat je hebt bereikt wat je voor ogen had met de overweldigende wildernis temidden van deze turbulente en drukke wereld: een rustpunt.

Dier spotters Dier spotters

Dit keer hebben de trouwe lezers van mijn rubriek me lelijk in de steek gelaten. Werkelijk niemand is op me af gekomen om me te vertellen van een hert, een purperreiger, of een witte neushoorn. Het kan zijn dat deze diersoorten op hun retour zijn, maar toch voel ik me in de steek gelaten. Als wraak zal ik iets over slakken vertellen, want die heb ik wel degelijk al in aantallen gespot. Terwijl van alles nog op gang moet komen zijn zij er al, ja, zij wel. Misschien vinden jullie het niet leuk om over slakken te lezen, maar ja. Volgende keer gaat het misschien wel weer over slakken als je niet met nieuwtjes komt. Ik zit op je te wachten in tuin 21.

Over slakken dus. Ok, ik begin maar meteen met de verdedigingsmaatregelen. Er gaan geruchten dat ze niet houden van oost-indische kers, salie, hysop, tijm, knoflook en tomaat. Anderen zeggen weer: munt, venkel, bieslook, knoflook, geraniums en vingerhoedskruid, akelei en ezelsoor. De egel en de spitsmuis oogsten lof voor hun inspanningen. En padden en hazelwormen

ook. Maar we weten allemaal: hun inspanningen zijn lang niet genoeg. Ons frisse kropje sla gaat er nog steeds aan.

Dan de bierval. Slakken houden van bier maar kunnen er niet tegen (net als mannen). Zet een diep bord met bier neer en ze komen er van ver op af. De slakken bedoel ik. Een extra voordeel is dat je ze niet nog apart om zeep hoeft te helpen, dat doet het bier voor je. Nadeel van de methode is dat je het bier liever zelf opdrinkt. Het blijft zonde.

Een andere praktische truc is deze: Schillen van sinaasappels, citroenen, mandarijnen en meloenen. Leg ze neer en slakken verzamelen zich erin. Heb ik zelf niet geprobeerd, dus succes!

HET GRAS VAN DE BUREN

De tuin die me opvalt ..

..is altijd groener. ..

Het is begin April en nog vroeg en Co van Gent is alweer aan de slag. Ze

laat me een hele strook zien die ze al gedaan heeft, groepjes vrolijke frisse groene sprietjes steken voorzichtig uit de omgewoelde aarde. Soms ingebonden in een kleurige draad, het geheel geeft een heel ordelijke indruk, alles staat precies op de plek waar het hoort. Ik ben onder de indruk, zo ver ben ik zelf nog niet in mijn eigen tuintje. Ik voel ook instinctief aan dat ik dit niveau van orde nooit zal bereiken. Co is zelf niet erg onder de indruk: "Er moet nog veel gebeuren hoor!"

In de vorige Buitenpost wees Henk Luijter (tuin 111) de tuin van Co (tuin 11) als de volgende estafette-tuin aan. Een tuin die hij bewondert. De

kabouters horen erbij, maar die zijn er nog niet, die staan nog thuis. Wel al netjes bijgewerkt, maar ze mogen nog niet naar buiten, ze moeten nog wachten.

De hele logeerkamer staat trouwens ook vol, met stekjes, vertelt Co. Van alles en nog wat. Kijk dat is toch interessant om te weten, denk ik. Zo steek je nog eens wat technieken op van een ervaren tuinder. Co kijkt me aan als ik het opschrijf. "Ik schrijf niets gekks op hoor", zeg ik. "Dat is je geraje ..." zegt Co vriendelijk.

Als ik vraag welke tuin ze mooi vindt en als volgende zou willen aanwijzen zegt ze eerst: "Ik zou het eigenlijk niet weten ..., maar na

enig nadenken: "Misschien de tuin van mijn burenhierachter."

"Ze zijn er nog maar een paar jaartjes, ze hebben de tuin van Wollendorp overgenomen, ik ben hartstikke blij met ze."

Ach, hoe heten ze nu ook alweer, de naam wil niet te binnen schieten.

Ook het nummer van de tuin twijfel ik over: 1A? Klopt dat wel? Is er misschien een cijfertje afgevallen?

En wat is er mooi aan deze tuin? Wel, hij is goed onderhouden en keurig afgezet (vanwege de hond) vertelt Co. "Dat doen ze fantastisch". Het hele Hazenpad is trouwens leuk, er wordt gezamenlijk koffie gedronken.

+++++

Recept voor twee soepen

Loes Geraedts, tuin 125

Een vieze stinksoep en een heerlijk geurige soep. Allebei gemaakt van de Brandnetel. Voor de ene soep neem je de jonge blaadjes, voor de andere soep neem je de hele plant. Er is in iedere tuin wel een achteraf plekje waar een bosje brandnetels kan groeien.

Voor de vieze stinksoep oftewel gier, heb je een emmer nodig. Doe er een flinke bos brandnetels in (handschoenen zijn wel nodig). Giet er zoveel water bij tot de brandnetels onder water staan. Laat ongeveer 10 dagen staan. Geregeld roeren. Begint het al lekker te stinken en is het bruingroen van kleur, dan is je brouwsel klaar voor gebruik. Giet het bij planten die het moeilijk hebben, of ter voorkoming van.

Bij bedekte lucht, of in de avond gieten. Niet als de zon schijnt, want dan verbrandt je plant. Je kunt de gier ook met water verdunnen.

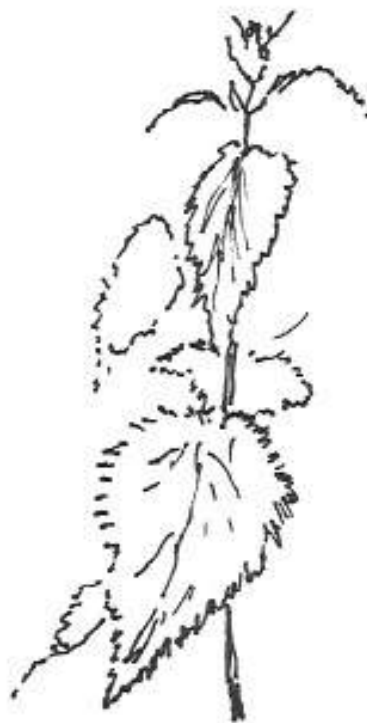

En dan nu de heerlijk geurende Brandnetelsoep!

2 eetlepels olijfolie
1 el boter
2 sjalotten
3 fijngehakte wortels
2 knoflooktenen
1 grote pastinaak (ook fijngehakt)
1 kleine prei
2 liter water
2 vergieten vol brandneteltoppen, grof gehakt
100 gram creamcheese
75 gr.Stilton, fijn gekruimeld
75 gr.beleggen boerenkaas, fijn geraspt
gemalen peper
zout

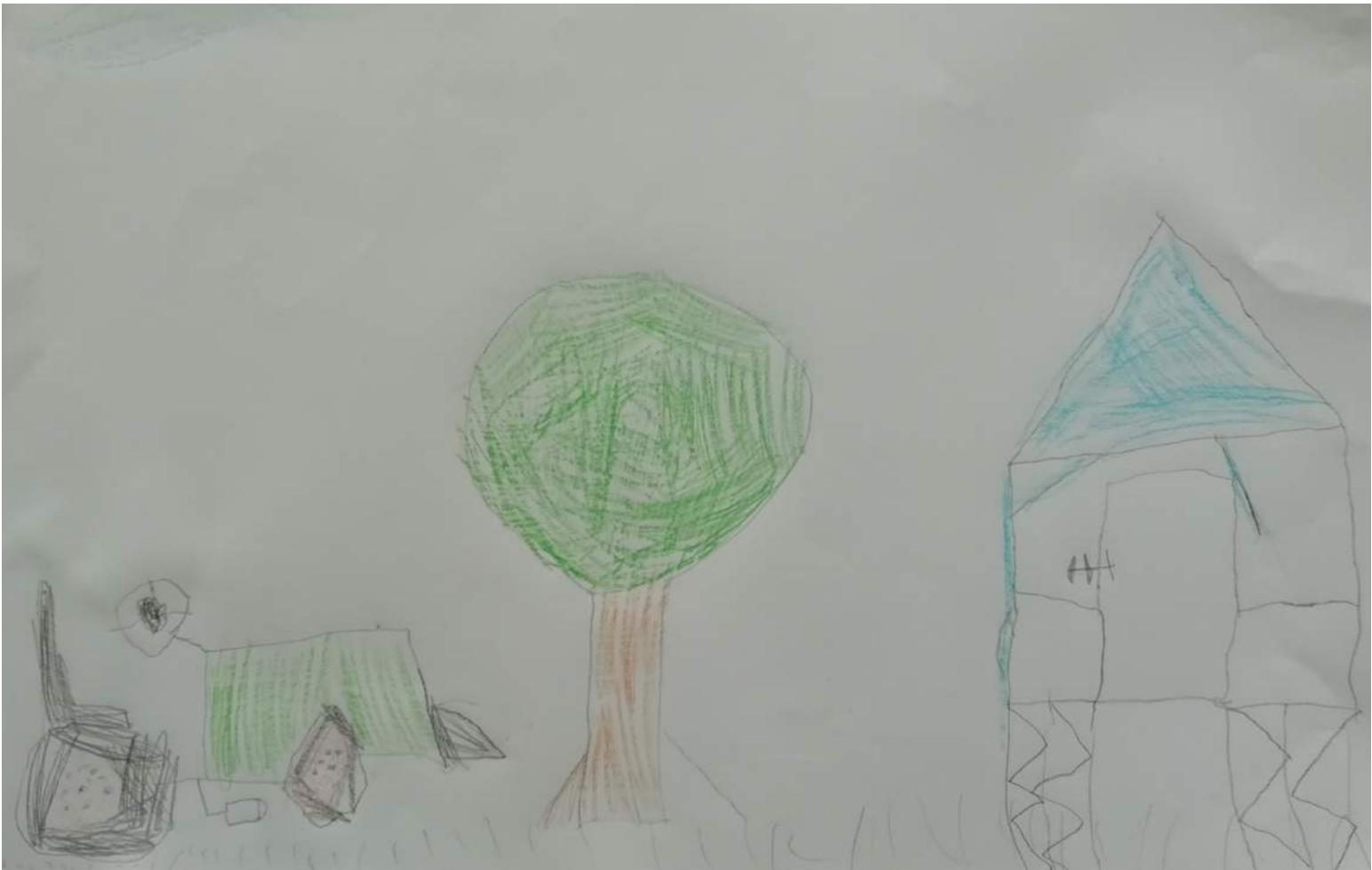
Verhit de boter en olie, fruit hierin al omscheppend de sjalotjes, wortel, knoflook, pastinaak en de prei (middelhoog vuur 10 minuten). Intussen het water koken. Stort het groentemengsel en de brandnetels in het kokende water en laat 10 min. zachtjes koken met deksel op de pan. Roer zout en de creamcheese erdoor. Mix met de staafmixer. Voeg de Stilton en de geraspte kaas toe, en mix nog eens. Breng op smaak met peper.

Maar nog even dit: laat op je land nog wat brandnetels staan voor de vlinders, zij leggen daar hun eitjes in, zodat volgend jaar weer nieuwe vlinders om je hoofd heen fladderen.

Tractor, Huis en Boom

Timo Mooij, tuin 31

Sprookje

Er was eens een lief oud dametje.

Ze hield van bloemen in haar tuin, maar als ze een wandelingetje deed, vond ze dat veel mensen niet veel aan hun tuin deden.

Er mocht echt wel wat meer kleur in.

Ze werd ondeugend!

's Avonds maakte ze nog vaak een ommetje en wat deed ze??

Ze had veel zaad verzameld van al haar mooie stokrozen en op een donkere avond strooide ze in heel wat tuinen haar stokrooszaden.

Ze gniffelde van plezier, toen ze het volgende jaar in heel wat tuinen stokrozen zag bloeien.

Dini Aalpol, tuin 117

Kijkje in het leven van een tuincommissielid

(als vervolg op Buitenpost 4 blz.10)

Koos Borsje, tuin 104

Waar haalt een tuincommissielid (voor het gemak een afkorting: TCL) haar* inspiratie vandaan?

Een tuinwinkel lid kan zeggen: "goed verkocht vandaag" of "veel aanloop gehad". Een waterleiding- dan wel elektriciteitscommissielid klaart een klus en kan na gedane arbeid tevreden in z'n handen wrijven. De algemeen werk commissieleden kennen vast frustraties, maar leveren na een dagdeel werk schone paden, zakken vol tuinafval en tevreden medetuinenleden af – "lekker gewerkt" vandaag.

Een TCL heeft dat niet. Het is nooit goed. Er is altijd wel een tuin, waar het onderhoud niet door de beugel kan en vaak zijn dat er meer, soms veel, wel een kwart van de tuinen. De TCL is nooit klaar met z'n klus, het blijft dweilen met de kraan open.

De TCL haalt zijn motivatie bij jullie, de medetuinenleden, vandaan. Bij jullie welig woekerende ongewenste kruiden, ongesnoeide hagen, volgegroeide paden en fout geplante bomen. Daar jagen wij op. Om Kweeklust mooier te maken en goed te bewaren voor de toekomstige tuinders, die nu nog kleuteren. Wat doet bij deze jacht een vriendelijke groet of een praatje goed. Want héél soms voelen we ons wel een beetje een roepende in de woestijn. Nou ja, geen woestijn maar een veld vol zevenblad. Een TCL heeft een prettige middag als er door niemand geklaagd wordt over zijn burens. Als tuinleden hun onderlinge grensgeschillen zelf opgelost hebben. Wanneer tuinleden volmondig toegeven dat ze wel een tandje meer hadden kunnen bijzetten en dat dan ook doen. En als halverwege de ronde, de koffie troostend door de kelen glijdt en bij de koek met chocola er vergezichten met prachtig onderhouden tuinen worden besproken en nieuwe, vast betere taxatie-protocollen de revue passeren.

Zijn TCL-ers zelig? In geen enkel opzicht. Het zijn simpele tuinleden – jullie zouden het zelf kunnen zijn -, taaie doordouwers, gepokt en gemazeld in het verwerken van teleurstellingen, het omgaan met licht gefrustreerde mensen en gewend aan kou, nattigheid en glibberige paden. Een TCL kan soms wel twee keer per ronde tegen de grond gaan, struikelend over een onder het gras verdwenen steen of eind hout. Een TCL hoort goedsmoeds te blijven met een groot vertrouwen in zijn medetuinders.

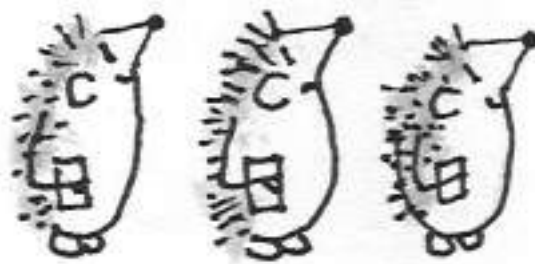
Hoe word je dan toch TCL? Het antwoord is: per ongeluk. Op de verkeerde tijd: een vacante plaats in de commissie; op de verkeerde plaats: in een mooie tuin van een tuincommissielid een paar keer

planten bij naam noemen of waardering uitspreken voor de inrichting en het onderhoud. Pas helemaal op wanneer een TCL langdurig je tuin bewonderd en de aanleg en het onderhoud uitbundig prijst. Overigens is enige kennis van boom, heester en kruidachtige planten wèl meegenomen. Zo simpel gaan de dingen en nooit, maar dan ook nooit heeft een TCL in haar hoofd nu eens even de boel lekker op te schudden, alle tuinen strak in het gelid te krijgen, het hele complex te restylen en iedereen onder controle te houden.

Wat doet een TCL dan? Controleren? Het is eigenlijk meer subtiel kijken hoe de tuinen erbij liggen en hier en daar een suggestie geven voor verbetering, waarbij een TCL vasthoudend is. Er zijn tenslotte regels en ook sancties en die worden soms toegepast. Dat vindt een TCL niet leuk, daar houdt zij niet van. Dat voelt als een verloren wedstrijd.

Eigenlijk schuilt in ieder tuinlid een potentiële TCL. Voor het geval die vraag ooit aan jullie gesteld wordt: lees en herlees alvast het

tuinreglement. Dan kom je beslagen ten ijs en daar heeft de huidige tuincommissie ook nog wat aan. Dan weten jullie waar we het over hebben als we boomhoogtes en afstanden, grasvelden en terrassen kritisch bekijken.

Allemaal lekker tuinieren deze zomer.

*Als er "haar" of "zij" staat, wordt ook "zijn" of "hij" bedoeld. Hoe je dat genderneutraal aanpakt weet ik niet.

Limerick

Koos Borsje, tuin 104

Er is een commissie op Kweeklust,
Die tuinproblemen soms weg sust
Zij loopt daar haar pad
Langs de tuinen en dat
Geeft de bibbers aan wie in de zon rust.

Want Kweeklustenaar wees eens eerlijk,
In de zon liggen is toch zo heerlijk,
Maar het onderhoud dat
Je zowat vergat
Is voor goed resultaat onontbeerlijk

Zo'n commissiefanaat loopt te kniezen
Die houdt ons gedoe in de smiezen
Ziet een pispot of tien
Geeft een boete misschien
Je zou er de moed bij verliezen.

+++++

Tuinbonen

Recept geleerd van onze vroegere Marokkaanse buurman en o zo lekker.

Neem mooie jonge tuinbonen.

Snij kop en kontje er af.

Dan in mooie stukjes snijden. (dus hele boon gebruiken)

In boter of olijfolie 15 minuten zachtjes roerbakken met knoflook.

Eet smakelijk!

Diny Aalpoel, tuin 117

Tuintijd

Martin Koops, tuin 14

Vrijwel iedere keer als ik over het hoofdpad naar m'n tuin loop, overkomt me hetzelfde.

Als ik fiets gebeurt het niet.

Ik raak bedwelmd door de overweldigende aanwezigheid van al het verschillende groen. Het verbaast me dat het me weer gebeurt. Ik ken dit pad, ik ken de bomen en de struiken, de groenten, de bloemen. Ik ben weggeweest, alles wat ik zie is gebeven. Ik word terug welkom geheten.

Nooit klaagt de tuin dat ik te lang ben weggebleven. Ik ervaar haar geduldige, liefdevolle aanwezigheid. Blij zich door mij te laten waarden, bewonderen, altijd zonder oordeel. Enigszins beschroomd denk ik voor de zoveelste keer: oja, zo kan het ook. Zo simpel, zo vitaal, zo kalm, zo vanzelfsprekend. Ik realiseer me dat de tuin me nog zoveel te leren heeft, en dat ik bovendien erg snel vergeet.

Het leven buiten het grote hek is nu het vreemde. Snel, kunstmatig, ingewikkeld, vol meningen en oordelen, dwingend, sturend, luid en onduidelijk.

Dan kijk ik naar de bomen, struiken, bloemen en planten: stil, tevreden, ieder blij zichzelf te zijn, kalm en waardig, altijd bezig het beste uit zichzelf te halen. In de grond verbonden. Alles wat ik zie en niet zie, hoor en niet hoor, een groots collectief.

Alles leeft, neemt ruimte, maakt plaats, groeit, bloeit, zaait zich uit, sterft en wordt iets anders.

Hier voel ik me thuis.

Popke

Peter en Agnes Claesen, tuin 112

Wij hebben een lief buurkatje op de tuin, zijn naam is Popke. Hij is heel mooi van kleur, beige/oranje langharig en heeft lichtblauwe ogen.

Wij dachten na die hevige storm we gaan eens even op onze tuin kijken of alles nog overeind staat.

We zagen iets vreemds aan onze vijver de verzwaarde steen die op het afdekschuim lag zagen wij niet meer.

Zo dan is het flink te keer gegaan dachten wij.

Maar de aap kwam uit de mouw, toen onze nieuwe tuinbuurvrouw Astrid haar Garant Zaden bestelling op kwam halen bij ons thuis.

Popke had de benen genomen naar onze tuin en Astrid dacht, die lok ik wel met kattenbrokjes. Popke sprong, om de weg te verkorten, zodat ze snel bij de kattenbrokjes zou zijn pardoes in onze vijver. Dat weet hij nu dus, dat hij dat niet meer moet doen, want dan gaat zijn mooie vachtje eruit zien als een beest en moet hij de hele dag poetsen om alles weer schoon te krijgen.

Wij vonden het een leuk verhaaltje voor in de Buitenpost en hopen nog veel lol te beleven met onze buurpoes Popke.

Popke aan het werk in de tuin

Wie heeft er voor mij een stekje

*De advertentierubriek van de Buitenpost. In plaats van dure winkels te bezoeken kunnen we elkaar helpen. Heeft u iets aan te bieden of juist nodig?
Plaats een advertentie in de Buitenpost.*

<p>Gevraagd: Ik ben op zoek naar stokroos stekjes. Heeft iemand er een of een paar voor me? Ti Fens – tuin 20</p>	<p>Gevraagd: Ik zoek stekjes van vaste planten met oranje bloemen. In ruil kun je iets uit mijn tuin uitzoeken. Gijs van Dalfsen – tuin 21</p>
<p>Gevraagd: Ik ben op zoek naar Suzanne met de mooie ogen. Wie kan er me aan helpen? Gijs van Dalfsen – tuin 21</p>	<p>Gratis af te halen: Tegels en klinkers – rechthoekige en kleine vierkante. Jeannette en Rein Voorneveld, tuin 7c (<i>en een beetje hulp als dank is nooit weg red.</i>)</p>
<p>Gevraagd: Een plekje in een kas voor het opkweken van rode en groene boerenkool. Tineke van Bottenburg, tuin 108</p>	<p>Gevraagd: Wie heeft voor mij een takje van de stermagnolia wat ik kan proberen op te kweken. Al eens eerder geprobeerd maar niet gelukt. Gijs van Dalfsen – tuin 21</p>
<p>Aangeboden: Als je in mijn tuin iets ziet wat je bevalt, dan lukt het me vast wel het voor je te stekken. Geef maar een seintje. Gijs van Dalfsen – tuin 21</p>	<p>Gevraagd: Ik ben op zoek naar een houten tweepersoons bankje Loes Geraedts, tuin 125</p>

De mieren nemen over onderin het keukenkastje
nu ik daar ongelukkerigerwijs ten val ben gekomen
onder de zink en de vaatdoekjes
verlenen ze mij een subtiele massage
waar ik 't ooit meer dan ooit wilde: overal.

De mieren ontfermen zich over mij.
ze zijn alom en minderen mijn voetafdruk
op aarde met het uur opdat ik
de trofeeën ben van hun prijzenkast
dragen ze mij naar hunne nest en kweekgronden.

Navolgers zijn het die perferterend opvolgen en me delend
een laatste thuis aandragen in hun afgemeten fermenterende diaspora
eer ik langzaam, gestaag, traag - ik nam altijd al de tijd -
verlost raak: uitspoel en verwater in troggen en
aan de kust van de *infinite* wereldzee.

Hans Krabbe, tuin 10c

Deze BuitenPost is geprint bij DSS Weesp

Achter de Grachten16, 1381 BN te Weesp

info@dssweesp.nl